

Onze grote God en Zaligmaker

Ds. J. IJsselstein – [Titus 2:11-13](#) – Kerst

Liturgie:

Psalm 19:1

Psalm 19:4

Lezen Titus 2

Psalm 84:1,6

Lofzang Simeon: 2

Psalm 68:2

Jongens en meisjes, jullie hebben ongetwijfeld weleens gekeken naar het opkomen van de zon. 's Morgens heel vroeg, toen het nog donker was, wachtte je in spanning op het moment dat er iets ging veranderen. In de verte, over het weiland, het strand, of de bergen waarover je keek, was het nog steeds aardedonker.

Maar toen ineens ging alles veranderen. Die donkere lucht aan de horizon kreeg eerst allerlei mooie kleuren, en toen ineens was er een eerste randje te zien is van een heldere, daarna steeds feller wordende zon. Het werd licht!

Als je eraan terugdenkt zeg je vast: Dat was een heel mooi, eigenlijk ook een heel bijzonder moment.

Veel bijzonderder was het moment waarop (daar hadden mensen ook letterlijk naar uitgekeken), het moment waarop het Licht opging in Bethlehem. Een Licht zo groot zo schoon, gedaald van 's hemels troon. Een Licht uit de hemel. Door de Bijbel genoemd: de Zon van de gerechtigheid. Die volmaakter glans verspreidt, die helderder licht geeft dan de gewone zon.

Het Licht van de Zaligmaker, van de Heere Jezus Christus ging op, verscheen in Bethlehem.

Nog *veel bijzonderder* zal het moment zijn waar we nu op wachten.

Je zegt: wachten we nu nog ergens op? De Heere Jezus is toch al geboren? Het is toch al kerst geweest?

Ja, dat is waar. Maar toch wachten we nog op iets dat komen gaat. We wachten op het moment dat de Heere Jezus *nog* een keer zal komen: blinkend, stralend, schijnend in hemels licht, dat dieper doordringt dan de stralen van de zon.

We wachten op het moment dat Hij zal komen op de wolken van de hemel. We zien spanningsvol en verwachtend uit naar het moment dat door de duisternis van dit leven vol van zonde, het heerlijke Licht zal doorbreken van (zoals de Bijbel Hem noemt): *de grote God en Zaligmaker, Jezus Christus*.

Hij komt, Hij zal zeker terugkomen. En we wachten op Hem. We verwachten Hem.

De preek van vanmorgen/vanmiddag gaat over die *eerste* verschijning van de Heere Jezus (ik bedoel Zijn geboorte in Bethlehem), over Zijn *tweede* verschijning (ik bedoel Zijn terugkomst) op de wolken van de hemel, en over de tijd die *daartussen* ligt.

De tekst, gemeente, voor de preek kunt u vinden in de brief van Paulus aan Titus, het tweede hoofdstuk, de verzen 11,12 en 13.

Daar lezen we het Woord van God als volgt, in Titus 2:11, 12, 13:

Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.

En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus.

De preek op deze kerstdag gaat over:

Onze grote God en Zaligmaker, Jezus Christus.

We gaan samen letten op drie aandachtspunten.

We letten in de 1^e plaats op: *verschijning*. Want Hij is verschenen (zoals staat in vers 11).

We letten in de 2^e plaats op: *vernieuwing*. Want Zijn verschijning heeft een doel (dat staat in vers 12), namelijk de vernieuwing van het leven van Zijn kinderen.

We letten in de 3^e plaats op: *verwachting*. Want wij verwachten, zo staat er in vers 13, de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van die grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus.

Dus: **Onze grote God en Zaligmaker, Jezus Christus.**

1. Verschijning

2. Vernieuwing

3. Verwachting

Als eerste dus:

1. Verschijning

In Bethlehem, jongens en meisjes, wat gebeurde daar? Je zegt: Daar is de Heere Jezus geboren, in een stal in Bethlehem.

Dat klopt. Daaraan denken we terug met kerst, en ook op heel veel andere dagen. De Heere Jezus Christus, die God was en bleef, wilde mens worden, zoals wij. Om te kunnen lijden en te kunnen sterven voor de zonde.

Maar als Paulus deze brief schrijft aan zijn medebroeder, aan Titus, dan zegt hij het iets anders, denkend aan wat ik net vertelde, aan het licht dat het donker van de nacht wegduwt. Hij zegt:

Want de zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen.

Hij noemt Heere Jezus Christus de *zaligmakende genade van God*, de zaligheid brengende genade van God. Want Heere Jezus Christus kwam in deze wereld, Hij verscheen in deze wereld om zaligheid te brengen.

De tekst in vers 11 zegt: *aan alle mensen*. Dat wil zeggen aan allerlei soorten van mensen, zoals ze in de brief aan Titus, kort hiervoor genoemd worden: mannen, vrouwen, rijken en armen, meesters en slaven, en ga zo maar door.

Overall waar het Woord van de Heere gebracht wordt, daar schijnt, daar *verschijnt* het licht van de Heere Jezus.

In het Oude testament scheen dat licht nog maar zwak. De profeten vertelden wel dat het licht zou komen, maar het *was* er nog niet.

Denk maar aan de profetie van Jesaja:

Het volk, dat in duisternis wandelt, zal (straks!) een groot licht zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw des doods, over dezelve zal (straks) een licht schijnen (Jesaja 9:2, zie ook Maleachi 4:2).

Maar het licht van de dag was nog niet doorgebroken.

Totdat, op Zijn tijd God Zijn Zoon zond, als het Licht der wereld.

Midden in de donkere nacht scheen in de velden van Efratha het licht van Gods heerlijkheid en glorie, terwijl de engelen zeiden:

Ere zij God in de hoogste hemelen, vrede op aarde, in mensen een welbehagen (Lukas 2:14).

En Simeon zong van Hem:

Een Licht tot verlichting der heidenen, en tot heerlijkheid van Uw volk Israël. (Lukas 2:32).

En sindsdien geldt wat de apostel Johannes schrijft:

In Hetzelve was het Leven, en het Leven was het Licht der mensen.

En het Licht schijnt in de duisternis (...)

Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld. (Johannes 1:4,5,9).

Dat verschenen Licht, die gekomen Heere Jezus, dat Licht (zegt Johannes) schijnt in de duisternis. Het schijnt op ieder mens, komende in de wereld.

Je zegt: Wat betekent dat?

Dat betekent dat het Licht dat toen ging schijnen, is blijven schijnen en verder is gaan schijnen, heel de wereld door, tot... ook hier. Het schijnt, hier in de kerk, bij jullie thuis, bij jou op school, overal. Want als je de boodschap van de Heere Jezus hoort, de boodschap van de gekomen Zaligmaker van zondaars, die kwam om te zoeken en zalig te maken dat verloren was, dan schijnt dat Licht. Dan schijnt dat Licht op jou!

Dat Licht, zegt de Bijbel, schijnt *in je duisternis*.

Dat zegt ons eigenlijk twee dingen.

We leven van nature, zolang we de genade van de Heere God niet kennen, allemaal in het donker, in duisternis, in geestelijke duisternis.

In het paradijs was het licht. Want God zei: Er zij licht, en er was licht. En wij leefden in dat vrolijke levenslicht. Maar we hebben doelbewust, expres, de duisternis van de zonde en de duivel gekozen. En sindsdien leven we allemaal zonder God, ver bij Hem vandaan, in duisternis. We leven geestelijk in het donker. We zien niets, we zijn blind, ja, ons hart is zelfs geestelijk dood.

Het was niet oneerlijk geweest van de Heere, als Hij gezegd had: Laat ze maar, die mensen...

Maar het was de eeuwige liefde van de Heere tot Zijn kinderen, dat Hij dat niet dacht en zei. Hij wilde Zijn Zoon zenden, en de Zoon wilde zich laten sturen naar deze donkere wereld, als zijnde het Licht van de wereld.

En dat waarachtige Licht schijnt nu (1 Johannes 2:8).

Het ging op in Bethlehem, het verscheen even later in heel Israël, en het schijnt *nu hier*. Op iedereen die het Woord hoort.

Het schijnt ook op u, het schijnt ook op jou.

Maar..., zucht... Johannes schrijft (en wat tekent dat onze duisternis, onze vijandschap, onze geestelijke dood!):

Het Licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft hetzelfde *niet begrepen* (Johannes 1:5).

Het Licht schijnt in de duisternis, maar de duisternis heeft het niet begrepen.

Misschien geldt dat ook wel voor u en voor jou. Misschien zit je hier voor de eerste keer met kerst. We zijn blij dat je er bent. Misschien ben je hier al voor de vierde keer, of voor de zevende keer. Misschien bent u wel voor de zestigste keer met kerst in de kerk.

Jarenlang scheen en schijnt het Licht op u, *maar u hebt het niet begrepen*. En daarom hebt u het geweigerd en niet gewild. Want dat Licht zou de slechtheid van uw hart laten zien, en dat wilde u niet (Johannes 3:20).

Vraag stilletjes in je hart, jongens en meisjes, of de Heere, terwijl Hij vanmorgen met het Licht van de Heere Jezus op je schijnt, of Hij ook door Zijn genade en door het werk van de Heilige Geest met Zijn licht *in je hart* wil schijnen.

Zoals Paulus op weg naar Damascus beschenen werd, aan alle kanten omschenen en doorschenen door dat oogverblindende licht uit de hemel. Een licht dat zijn hart blootlegde, zijn zondige, verloren en vijandige hart. Waardoor hij moest zeggen: *Heere, wat wilt U dat ik doen zal* (Handelingen 9:6)?

Jongens en meisjes, het Licht van de geboren Zaligmaker schijnt vanmorgen op je hart, het licht van het Woord van de Heere God, het licht van de Heere Jezus Christus, om je te laten zien wat er in je hart zit. Daar gebruik je licht toch voor? Om in het donker te schijnen, om te zien wat daar is.

Het licht van de Heere schijnt op je hart, om je te laten zien wat erin zit: zonde en schuld voor de Heere God.

Maar het bijzondere van dat Licht is, dat het een naam heeft. Het heet: *de zaligmakende genade van God*.

Vind je dat niet lief en vriendelijk van de Heere? Dat Hij zo schijnt op je zondige hart? Nee, dan moet je niet zeggen: 'Nee, dat wil ik niet zien, ik kijk niet, ik wil niet zien hoe slecht mijn hart is!'

De Heere schijnt juist in vriendelijkheid en liefde op je hart, terwijl Hij zegt: 'Kijk, al die zonden van je (kijk toch, draai je hoofd niet weg!), al die zonden, die wil Ik zo graag vergeven. Ik wil het weer goed maken tussen God en je hart.'

Wil je dan nu bidden in je hart en zeggen: 'Heere, schijnt U alstublieft verder, schijnt U alstublieft dieper in mijn hart? Niet alleen *op*, maar ook diep *in* mijn hart, zodat ik U echt mag leren kennen en een kind van U mag worden?'

Als de Heere door het werk van Zijn Heilige Geest met Zijn Licht zo schijnt, gemeente, dan wordt het werkelijkheid wat Paulus schrijft in de 2^e Korinthebrief:

Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in(!) onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus (2 Korinthe 4:6).

Als de Heere zo *in* je hart gaat schijnen, dan leer je je eigen hart kennen. Dan ga je je zonden zien en belijden voor God. Want dat Licht gaat je wijzen op de grootheid en de heerlijkheid van God, maar ook op de liefde van de Heere Jezus Christus, die kwam om zonden te verzoenen, en om zondaars terug te brengen bij God.

Gemeente, die zaligheid, dat Licht is beschikbaar, is bereikbaar voor u allemaal.

Want, zo zegt Paulus even later in Titus 3:4:

De goedertierenheid van God, onze Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen (is) verschenen.

Zijn liefde tot, Zijn innerlijke bewogenheid met Zijn verloren schepsel, is *verschenen!*

Het Licht *schijnt* in de duisternis.

Hebt u dat Licht al persoonlijk leren kennen? Hebt u dat Licht al lief gekregen? Omdat het u uw zonden liet zien? Omdat het u genade gaf? Of haat u dat Licht nog steeds?

O, kom tot Zijn schijnsel, alle volken!

Laten we verder gaan met ons tweede punt, maar voordat we dat gaan doen, zingen we eerst uit de Lofzang van Simeon, het tweede vers.

- - - - -

Gemeente, we gaan verder met ons tweede aandachtspunt:

2. Vernieuwing.

Want onze tekst zegt, dat die zaligmakende genade van God die verschenen is, iets doet.

Leest u maar in vers 12:

(Zij) onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld.

Gemeente, er zijn mensen, die denken dat ze alleen met een nieuwe geboorte, maar met een onvernieuwd leven, straks via de achterdeur de hemel kunnen binnengaan. Maar dat is een grote vergissing.

Zegt de Bijbel niet dat we *naar onze werken geoordeeld* zullen worden (Openb. 20:13)?

En zegt Jakobus niet dat het geloof *zonder de werken dood* is (Jakobus 2:17)? En zegt de apostel niet dat *zonder heiligmaking niemand de Heere zien zal* (Hebreeën 12: 40)?

Bij een nieuw hart hoort een nieuw *leven*. Die twee horen bij elkaar!

Zoals bij de enge poort ook een smalle *weg* hoort. Niemand kan door de enge poort binnengaan en over de brede weg naar de hemel lopen.

Paulus zegt tegen de gemeente van Efeze:

(U moet) afleggen, uw vorige wandeling, de oude mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding. En u moet vernieuwd worden in de geest uws gemoeds, en de nieuwe mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid (Efeze 4:22-24).

Zeker, je kan een tijd de zonde gediend hebben, je kan jarenlang zin en plezier gehad hebben in het doen van je eigen dingen, maar als het licht van de Zaligmaker in je hart geschinen heeft, als je een nieuw hart gekregen hebt, dan moet en *zal* dat leiden tot *verandering* van je leven.

Er geen reden om te denken: ‘Nou, het is goed met me, want ik heb mijn toegangsbewijs voor de hemel binnen. En dus kan ik verder gewoon op mijn eigen manier verder leven.’

U vindt het overal in de Bijbel terug: het doel van een nieuw hart is een nieuw *leven!*

Zo schrijft apostel Petrus het ook:

Om nu niet meer naar de begeerlijkheden der mensen, maar naar de wil van God, de tijd, die overig is in het vlees, te leven (1 Petrus 4:2).

Gemeente, kinderen van God in het bijzonder, dit is geen bijzaak.

Zonder heiligmaking zal niemand de Heere zien. Want wie kan, levend in de zonde, de heerlijkheid van God zien in het aangezicht van Jezus Christus?

Zegt ons avondmaalsformulier niet: Wij verkondigen u, dat degenen die in de zonde leven, geen deelhebben in het Rijk van Christus?

Paulus schrijft in onze tekst: die zaligmakende genade van God, die verschenen Zaligmaker, die nu voor iedereen zichtbare Zaligmaker, die (vers 12):

Onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld.

Nee, zonder dat het Licht levendmakend in je hart geschenen heeft, wordt dit geen werkelijkheid. Want uit een dood hart kunnen geen levende werken voortkomen. Uit een dood hart komen voort boze bedenkingen, doodslagen, overspelen, hoererijen, dieverijen, valse getuigenissen en lasteringen (Mattheüs 15:19).

Maar, alleen verandering van *hart*, alleen een nieuw *hart* krijgen, dat is niet genoeg.

Ik bedoel: dat is *niet alles*, wat God werkt en wat wij nodig hebben.

Ik bedoel: dan zijn we nog niet klaar! Daar is trouwens bij onze doop al op gewezen:

Wij worden (in de tweede plaats) door God, door de Doop vermaand en verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid, tot het verlaten van de wereld, tot het doden van onze oude natuur, en tot een godzalig leven.

Dat is niet iets wat we in eigen kracht of vermogen kunnen doen. Het is de Heilige Geest die het ons leert.

Hij *onderwijst* ons, zegt onze tekst. Hij traint ons, hij leert ons, zoals een schoolmeester een kind leert. Niet hard, niet onbeheerst, maar liefdevol en tegelijkertijd eerlijk.

Gericht op een doel. Op het doel, om ons hier op de aarde klaar te maken om straks in de hemel oog in oog te kunnen staan met onze grote God en Zaligmaker Jezus Christus, die het Beeld is van de onzienlijke God (Kolossenzen 1:15).

De Heilige Geest onderwijst, Hij traint, Hij leert, door...?

In de eerste plaats *door het onderwijs van de Bijbel.*

Het Woord van God leert ons dat we verloren zijn, hoe en redding en zaligheid aangebracht is en gekregen kan worden, maar ook: hoe de Heere verwacht dat we *na* ontvangen genade *leven* zullen!

Luister maar naar het onderwijs van Paulus in Filippenzen 2:

Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen Het is dus het werk, het onderwijs van de Heilige Geest!

Opdat u moogt onberispelijk en oprecht zijn, kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke u schijnt als lichten in de wereld (Filippenzen 2:13-15).

Luister ook maar naar het onderwijs van Paulus in Efeze 5:

Want u was eertijds duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandelt als kinderen des lichts. Want de vrucht des Geestes is in alle goedigheid, en rechtvaardigheid, en waarheid (Efeze 5:8-9).

Dus de Heilige Geest leert door het onderwijs van de Bijbel.

Maar Heere leert ook door wat de Bijbel noemt kastijding, door Vaderlijke straf, door moeilijke wegen van tegenspoed en verlies, door ziekte en ongeval, of andere moeilijke dingen die de Heere op onze weg brengt.

En tegelijkertijd geeft de Heilige Geest ons in dat onderwijs ook vertroosting, bemoediging en raad (Psalm 32:8).

Maar *wat* leert de Heere Zijn kinderen dan?

Twee dingen: negatieve dingen, die we *niet* moeten doen, en positieve dingen, die we *wel* moeten doen.

De Heere onderwijst ons, zegt Paulus, (1) *dat wij de goddeloosheid verzaken.*

Goddeloosheid, dat wil zeggen: geen ontzag, geen eerbied hebben voor God, voor Zijn wil, voor Zijn wet, voor Zijn instellingen, voor Zijn geboden.

Dat verzaken, daar je van afkeren, dat betekent dus: breken met het dienen van de afgoden, met het verachten van de zondag, met het misbruiken van Gods Naam.

En, positief gezegd: liefde hebben tot God en Zijn wet. Zoals de dichter van Psalm 119, die zegt: *Hoe lief heb ik Uw wet* (Psalm 119:97).

Niet zeggen of denken: 'Ja, dat zegt God wel in Zijn wet, maar ik voel in mijn hart dat het ook best anders kan. Als ik er maar een goed gevoel bij heb.'

Dat is goddeloos. De dichter zegt: *Zij* (die wet van God, en niet mijn eigen wil of eigen gevoel), *zij is mijn betrachtting de ganse dag.*

Dat wil zeggen ik doe die, ik volg die, iedere dag.

De Heere onderwijst ons, zegt Paulus, dat wij de goddeloosheid verzaken, daarmee breken, daar afstand van nemen, en ook (2) *dat wij de wereldse begeerlijkheden verzaken.*

Dat we zeggen, dat wij door de kracht van de Heilige Geest, biddend en afhankelijk van het werk van Gods genade, en ziende op die verschenen Zaligmaker breken met sterke, maar zondige verlangens.

Dat we ons bekeren van dat als maar geconcentreerd zijn op ons eigen ik, van hoogmoed en trots, van ons dominante en eerzuchtige gedrag, van onze drang om te veel alcohol te drinken en van onze verkeerde (openlijke of verborgen) seksuele begeertes en zonden.

Want wie daarin *leeft*, wie daarin zijn plezier vindt, die heeft geen deel aan het Rijk van Christus en van God.

Breken dus met de zonde, als vrucht van de verschijning van de Zaligmaker Jezus Christus. Breken met de zonde, dat is het negatieve. Maar er is ook het positieve.

Paulus schrijft: *matig en rechtvaardig en godzalig leven in deze tegenwoordige wereld.*

En, gemeente, jongelui, zoiets is te zien en te merken.

Ik snap, jongelui, dat je geen boodschap hebt aan mooie verhalen, als je aan mensen niet kan zien en merken dat ze God vrezen. Je hebt gelijk!

Maar dit Woord van God heeft ook gelijk, als het jullie en ons allemaal wijst op het grote geluk van dit echte *leven* met God, met een veranderd hart, en ook met een veranderd, nieuw *leven*. Altijd biddend om de genade van God en ziende op die verschenen Zaligmaker.

Wetend dat in onszelf geen kracht is om te breken met de zonde. Kijk maar in vers 14: *Christus heeft Zichzelf*, zegt Paulus, *voor ons gegeven.* Om twee dingen te doen, Niet één, maar twee. *Om ons te verlossen van al onze ongerechtigheid.* En: *om Zich een eigen volk te reinigen* (dat is ook Zijn werk), *ijverig in goede werken.*

En dat is leven naar Gods geboden is een *gelukkig* leven. Want het geeft vrede in je hart, en het geeft je als kind van God een meer zekere verwachting van de heerlijke toekomst van onze Heere en Zaligmaker, zoals we straks nog zullen zien.

Matig en rechtvaardigen godzalig leven in deze tegenwoordige wereld.

Matig, dat gaat over jezelf. *Matig*, dat wil zeggen: bezonnen, jezelf in de toom houdend, jezelf onder controle houdend.

Rechtvaardig, dat gaat over je burens, over je klanten, medewerkers, studiegenoten en collega's. *Rechtvaardig* zijn, dat wil zeggen: iedereen het zijne of het hare geven. De ander niet afzetten of bedriegen. Altijd integer zijn. Wetend dat op de dag van het oordeel, als we naar onze werken geoordeeld zullen worden, ook alle onrecht, bedrog, valsheid, onderdrukking en gierigheid openbaar zullen komen.

Matig, en *rechtvaardig*, en *godzalig* leven. Dat gaat over God. *Godzalig* leven dat wil zeggen: altijd leven met respect voor God, altijd leven met heilige aanbidding van God in het hart.

Kinderen van God, dit is de wil van God, *onze heiligmaking*.

Want het doel van de verschijning van de Zaligmaker, het doel van de komst van de Heere Jezus naar deze wereld, en het doel van het nieuwe leven dat we van Hem gekregen hebben, is dat we God gaan dienen, dat we Hem van alles de eer geven, en onze naasten voor Hem proberen te winnen. Door: een *matig*, *eerlijk* en *godzalig* leven! (Zie ook: Filippenzen 2:15, Kolossenzen 3:5-10, 1 Petrus 2:9).

En dat alles via de enige, ons aangewezen weg: de Heere Jezus Christus.

Altijd biddend:

Doe mij, Heere, op 't pad van Uw geboden treden,

Schraag op Uw spoor mijn wankelende gangen.

Daar strekt zich al mijn lust en liefde heen (Psalm 119:18, ber.)

Dat leven, zo'n leven, is nodig. Om door Gods genade klaargemaakt te worden voor het eeuwige, zalige hemelleven. Heel dit leven, kinderen van God, is voor ons bedoeld als een voorbereidingstijd voor het moment, dat Christus voor de tweede keer zal verschijnen.

We zullen Hem dan zien, zoals Hij is, in heerlijkheid en glorie. Als het geslachte Lam van God, blinkend verschijnend in hemelse majesteit.

En dan is er geen plaats meer voor dat zondige hart van ons! Daarom moeten we in Gods kracht strijden tegen de zonde en onze oude mens doden:

Wetende dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen (Romeinen 6:6).

En: Verwachten de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onzen Zaligmaker Jezus Christus (vers 13)

We zien dat tot slot in ons derde aandachtspunt:

3. Verwachting

Het leven van een kind van God op aarde is een leven van verwachten.

Kinderen van God, het is hier op de aarde adventstijd. Als het goed is leven we in de verwachting, als wachters wachtend op de morgen. Wachtend op...?

Wat staat er?

Op de zalige hoop en verschijning van de heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus.

Het is een *zalige* hoop. Een *gelukzalige* hoop. Een hoop, een zekere hoop en verwachting, van echt en blijvend geluk.

Jongelui, onze verwachting, en die is zeker (want God heeft het beloofd), is vol van echt geluk. Het leven met God is een zo gelukkig leven. Het is een leven vol van echt geluk en zaligheid. Dat geluk en die zaligheid beginnen niet *straks* pas in de hemel, dat geluk, die zaligheid zijn hier (zeker niet volmaakt, maar toch) al begonnen.

We hebben zo'n goede God, zo'n vriendelijke Meester, zo'n goede en wijze Pedagoog of Leraar, die ons onderwijst, die ons leert hoe we moeten leven.

Al het geluk van deze tegenwoordige wereld (het is waar, het voelt als geluk, maar het) is maar voor even. Soms eindigt het snel in een kater, soms duurt het wat langer, maar hoe lang het ook duurt, het gaat voorbij! Want als je voor God staat..., dan is het voorbij.

Terwijl, als je hier met God *leven* mag, dan ben je *hier* als zalig.

En dan, als je *dan* straks voor God staat, dan wordt dat het begin van een eindeloze *volmaakte* blijdschap, die onbepaald, die onbegrensd tot het hoogste toppunt stijgen zal.

Kom, heb je er geen zin in, om de Heere te dienen en te vrezen?

We willen jullie er graag zo bij hebben. We zien jullie ook graag zo gelukkig, in het leven met God, eerlijk omgaand met de mensen om je heen, en ook eerlijk met jezelf.

Zie je niet, beste jongelui, de grootheid van onze grote God en Zaligmaker Jezus Christus? Hij is *zo bijzonder!* Hij is de grote God. Zijn Naam is Wonderlijk, Raad, sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst. Hij is God. En Hij is de Zaligmaker.

En Hij klopt je ook vanmorgen op de deur van je hart: 'Jongen, meisje, laat Me toch Mijn werk doen in je hart. Laat Me je nog zalig maken, laat Me je toch eeuwig geluk geven.' Het is niet verstandig, om dan te zeggen: 'Nee, Heere, dank U wel. Geef me *dit* geluk maar, dit *nepgeluk*, dit tijdelijke plezier...!'

O, als dan deze grote God en Zaligmaker vandaag weer voor je staat, en het Evangelie Zijn liefde op je ademt, kom dan toch tot Zijn licht! Kom dan toch tot Zijn schijnsel!

Let op de grootheid van onze God en Zaligmaker.

Maar zie ook het *gevaar* waarin je leeft, als je Hem niet persoonlijk kent. Je geniet even van wat je hebt. En ik gun je genieten en geluk, maar daarom zeg ik dit ook allemaal tegen je! Want je *voelt* je misschien wel gelukkig, maar je *bent* in gevaar. Want je bent op weg naar de grote ontmoeting met God. Op weg naar God, zonder God en met een zondig hart. Dat *kan* niet goed aflopen! Hoe zul je kunnen ontvluchten, als God je roept om voor Hem te verschijnen (Hebreeën 2:3)?

Probeer vandaag bij jezelf na te denken over de grootheid van de grote God en Zaligmaker Jezus Christus. Over het wonder dat Hij wilde komen naar deze wereld om slechte mensen, zoals jij en ik, te redden van de dood.

Denk vandaag na over het wonder dat het licht van het Evangelie aan jou niet voorbijgegaan is, maar ook hier en bij jou is opgegaan. Wat een wonder van Gods leiding en voorzienigheid dat je het Licht gezien hebt.

Maar denk er vandaag ook over na hoe slecht het is, hoe brutaal, hoe minachtend, om dat wonderlijke Licht te haten in plaats van het lief te hebben, ervan weg te gaan in plaats van en naartoe te komen.

Alsjeblieft, kom nu, kom vandaag tot Christus! Tot Hem die kwam in Bethlehem, om te zoeken en zalig te maken wat verloren was. Hij wacht op je!

U wordt allemaal, gemeente, genodigd, van harte en oprecht, welgemeend.

Kom, belijd de Heere vandaag je zonden en vraag Hem om Zijn genade. Zeg Hem al de waarheid van je verlorenheid, van je schuldige onwil, van je ontelbare zonden.

Als je je zonden belijdt en laat, dan zal Hij je barmhartig en genadig zijn (Spreuken 28:13).

Dan alleen heb je, hebt u, gemeente, verwachting. Voor nu, voor de tijd die voor u ligt, en voor de eeuwigheid daarna.

Dan kunt u het de apostel van harte nazeggen: wij *verwachtten de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus*.

Hij is na Zijn eerste komst op de aarde, naar de hemel teruggegaan, om voor Zijn kinderen daar een plaats klaar te maken. En Hij komt terug. Hij komt ons letterlijk halen: allen die zijn verschijning hebben lief gekregen (2 Timotheüs 4:8).

Die heerlijke terugkomst van de Zoon des mensen is de zalige hoop van al Gods kinderen. Voor altijd in Gods tegenwoordigheid mogen zijn en de heerlijkheid van Christus mogen zien, en Hem gelijk mogen zijn, dat zal de eeuwige zaligheid zijn.

God en Christus zullen de hemel van onze hemel zijn.

Ja, ik weet het, onze ziel kleeft zo vaak vast aan dit vergankelijke leven. We moeten zo vaak zuchten:

Mijn ziel kleeft aan het stof (Psalm 119:25).

Maar, *wanneer* zuchten we dat? We kunnen dat wel zeggen, maar *wanneer* is dat een last voor ons hart? Precies, als we zien op de overste Leidsman en Voleinder van het geloof, Jezus Christus, die voor de vreugde die Hem voorgesteld was (de kribbe en) het kruis heeft verdragen en de schande heeft veracht, en is gezeten aan de rechterhand van de troon van God (Hebreeën 12:2).

En het is Gods doel met Zijn werk in ons hart, dat we ons daar op richten. Dat we Hem en de plaats waar Hij op ons wacht, in het vizier houden. Want dat breekt onze liefde tot onszelf, onze liefde tot de zonde, en dat maakt ons vol van Hem. En dat is de wil van God!

De Bijbel zegt: We zijn wedergeboren tot een levende hoop, *om de levende God te dienen, en Zijn Zoon uit de hemel te verwachten* (1 Petrus 1: 3).

Als het ware turend naar de nachtelijke, nog donkere hemel, zuchtend, verlangend:

Wanneer komt Zijn dag?

‘Wanneer komt U, mijn Heere en mijn Zaligmaker? Want we weten Uw uur en Uw dag niet, maar we weten en geloven dat U zult komen en niet zult vertoeven (Hebreeën 10:37).

Als we alleen in dit leven op Christus zouden hopen, dan waren we de ellendigste van alle mensen (1 Korinthe 15:9).

Maar we hebben een levende hoop, door het Kind van Bethlehem. Door de zaligmakende genade van God die *verschenen* is, en *in* onze harten geschenen heeft.

Een zekere hoop, namelijk dat Hij nog een keer zal verschijnen in macht en liefde, in majesteit en barmhartigheid, in genade en waarheid, in heerlijkheid en glorie.

Tot *onze* troost. Want wij zullen vanaf dan altijd met Hem zijn, met Hem die ons zo uitnemend heeft liefgehad.

Tot onze troost. En tot *schrik en verwarring* van alle goddelozen. Op wie het Licht van Bethlehem wel geschenen heeft, maar ze hebben de duisternis liever gehad dan het Licht. Zij zullen dan gaan in de eeuwige duisternis (Mattheüs 8:12).

Lieve vrienden, wees gewaarschuwd, buiten Jezus zult u voor eeuwig omkomen.

We zien naar Hem uit. We verwachten Zijn dag met groot verlangen (NGB, 36).

Gaat het nog lang duren? De tijd tussen die twee verschijningen van Jezus Christus?

Twee duizend jaar geleden ging het Licht op in de duisternis. Wanneer breekt het Licht door de wolken, zodat Hij opnieuw gezien zal worden door degenen die Hem verwachten tot zaligheid (Hebreeëen 9:28)?

Zal er nog een dag duren, een jaar, honderd jaar, duizend jaar?

Wees getroost. De Heere vertraagt Zijn belofte niet, maar is lankmoedig. Hij wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.

Maar Hij komt zeker! De Bruidegom komt!

Daarom, geliefden, verwachtende deze dingen, benaastigt u, dat u onbevlekt en onbestraffelijk van Hem bevonden moogt worden in vrede (2 Petrus 3:8-14).

Gemeente, vertroost elkaar me deze woorden.

Amen.